

Zeven werken van barmhartigheid: De hongerigen voeden...

Komende week begint de vastentijd met Aswoensdag. Veertig dagen van soberheid, van bezinning en inkeer. Op Aswoensdag is 's middags de kerk open om te bidden en het teken van de as op het hoofd te ontvangen. Deze tijd is niet alleen een periode om ons te onthouden van luxe en overdaad, maar ook om ons in te zetten voor onze naasten en voor deze wereld. Maar hoe doe je dat?

In de kerkelijke traditie zijn de zeven werken van barmhartigheid bekend. Deze werken zijn ontleend aan een gedeelte uit het evangelie waar Jezus bij zijn wederkomst vraagt wat mensen voor hun naasten- en dus voor Hemzelf- hebben gedaan.

Het eerste werk is de hongerigen voeden. Dit is een typisch diaconale taak.

In het oude Israël was geregeld dat de armen hun deel van de oogst van het land mochten halen. Zij moesten immers ook eten! De zorg voor de armen was vaak een graadmeter voor de mate waarin de koning "deed wat goed is in de ogen van de Heer".

Vroomheid en rechtvaardigheid gaan hand in hand.

Maar hoe zit het in onze samenleving? We verwijzen mensen naar de voedselbank, een noodzakelijk kwaad. Want eigenlijk zou het toch niet nodig moeten zijn in ons welvarend land dat mensen afhankelijk zijn van de voedselbank? We verwijzen mensen door naar het Kruispunt, waar elke dag wordt gekookt voor daklozen. Heel leuk werk om te doen, met vele dankbare klanten. Maar tegelijk triest dat er mensen in onze stad rondzwerven die geen fatsoenlijke plek hebben om te wonen. Ik weet ook wel: iedereen heeft een eigen levensverhaal. We kunnen niet alle ellende voorkomen. Maar toch....

Jezus deelde eens alle beschikbare voedsel- vijf broden en twee vissen- met een grote groep hongerige mensen. "Heer, wij zijn met veel en de mensen hebben honger!".

Wat zou deze opdracht voor ons kunnen betekenen?

Ik weet niet meteen het antwoord. Op dit moment wil ik u alleen de vraag meegeven voor deze komende 40 dagen.

Joke Kolkman